
HET KERSTFEEST VOOR GODS INGELEIDE KINDEREN.

*Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren,
en in zonde heeft mij mijne moeder
ontvangen.* PSALM 51 : 7.

Is, en ziehier de vraag, waarmee we ditmaal op het Kerstfeest tot u komen: is de geboorte van den Zoon Gods in het vleesch, die „verborgenheid der Godzaligheid,” u reeds een oorzaak van heiligen jubel geworden, ook voor *uw eigen hart*?

Een oorzaak van jubel, niet slechts omdat Gods Zoon tot deze wereld kwam, zoodat de wereld een Middelaar ontving en zich in een Heiland mag beroemen. Ook niet alleen, overmits die Middelaar uw *persoonlijke* Borg en Losser werd. Neen, maar zoo strikt en eng en bepaald mogelijk opgevat: „Werd *dit* u reeds een oorzaak van persoonlijk jubel voor het eigen hart, dat die Heiland, *úw* Heiland, *geboren* werd, *vleesch* werd, en *ontvangen* is in Maria's schoot?”

In tijden van krachtiger, bezielder, dieper geestelijk leven placht men eertijds zich vooral met *die* vraag bij de kribbe bezig te houden; op dat persoonlijk doorgronden van het „ontvangen en geboren” zijn in te gaan; en niet af te laten, eer men die bijzondere, eigenaardige vertroosting, die bepaaldelijk in *deze* heilige verborgenheid ligt, op het Kerstfeest, had ingedronken. Maar in *ónze* dagen heeft men zich daaraan ontwend.